

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Mátyás Brigitta ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Dr. Darázs, Szabó és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintézők: dr. Dián József és dr. Bakondi György ügyvédek) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, dr. Petruska Emil ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű és III.rendű alperes neve (u.o.) III. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. évi február hó 14. napján kelt 23.P.25.514/2006/62. számú ítélete ellen a felperes részéről 65. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az I. rendű alperesnek, valamint együttesen a II. és III. rendű alpereseknek 100.000 (Egyszázezer) - 100.000 (Egyszázezer) forint fellebbezési eljárási költséget,

A Fővárosi Ítéltábla dr. Mátyás Brigitta pártfogó ügyvéd díját 9.000 (Kilencezer) forint plusz áfa összegben állapítja meg. Felhívja a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy ezt az összeget az ellátmányból a pártfogó ügyvéd részére utalja ki.

A 9.000 (Kilencezer) forint plusz áfa összegű pártfogó ügyvédi díjat, és a le nem rótt 690.700 (Hatszázkilcenvenezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes különböző eredetű megbetegedései miatt több alkalommal állt különböző egészségügyi szolgáltatók gyógykezelése alatt. Előzetes egyeztetést követően, infúziós kezelés céljából 2004. április 13-án került a lakóhelye szerint illetékes I. rendű alperesi kórház neurológiai osztályára. A kórházból való hazabocsátása utáni napon otthonában elesett, ezért április 24-én ismét az I. rendű alperesi kórház neurológiai osztályára került. Az ekkor készült vizsgálati leleten diagnózisként a koponyát ért traumát rögzített és azzal, hogy külsérelmi nyom nem látható, alacsony vérnyomást és kérdőjelesen drog abusust vélelmeztek. Szakorvosi javaslatra koponya CT és MR felvétel készült, melynek eredményeként megállapították, hogy

a felperes rosszullétét pszichés tényezők és az anxiolitikum adagolás következtében fellépő hypotonia okozhatta, traumás szövődmény nem igazolódott. A felperest azzal bocsátották otthonába, hogy állapotának kontrollálása szükséges, a Renitec dózisát 5 mg-ra csökkentse és esténként csak fél mg Rivotril vegyen be.

A felperes a drogabusus kérdőjeles diagnózisára tekintettel 2004. április 26-án a ... Kórház drogambulanciáján drogtesztet végeztetett, ami negatív eredménnyel zárult. A lelet azt is rögzítette, hogy a felperes anamnézisében drogfogyasztás nem szerepel.

Ezt követően 2005. június 20-án a felperest háziorvosa, a III. rendű alperes - a felperes kifejezett kérésére - komplett drogteszt elvégzésre utalta a ... Kórház drogambulanciájára, a vizsgálat negatív eredményt adott.

A felperes a ... Ideggondozó beutalása alapján, esetleges perfúziós kezelés céljából 2005. június 22-én jelent meg az I. rendű alperes neurológiai rendelésén, vizsgálatát ... végezte. A vizsgálatot végző orvos azt állapította meg, hogy a felperesnél nincs olyan eltérés, ami perfúziós kezelését indokolná, további ideggondozói követés, vérnyomás ingadozás esetén belgyógyászati vizsgálat szükségességét írta le, a felperest Cavinton Forte nevű gyógyszer receptjével látta el.

A felperes 2005. szeptember 29-én megjelent a III. rendű alperes háziorvosi rendelésén és a III. rendű alperes kérését, miszerint várja meg a folyamatban lévő betegvizsgálat végét, úgy értelmezte, hogy a III. rendű alperes őt nem kívánja ellátni, ezért a rendelőt elhagyta és bejelentést tett az ÁNTSZ-nél.

A bejelentés alapján a felperes ellátását a III. rendű alperesnél fél évre visszamenőleg az illetékes tisztifőorvos vizsgálta. A vizsgálatról készült 2006. február 17-i jegyzőkönyv szerint a felperes kezelt és gondozott pszichiátriai beteg, aki a vizsgált időszakban folyamatosan és gyakran kapott egészségügyi ellátást.

A felperes bejelentései alapján mind a III. rendű alperessel, mind az I. rendű alperes orvosával, ...nal szemben etikai eljárások indultak, amelyek nemleges eredménnyel zárultak. A kialakult helyzet miatt a III. rendű alperes a felperest 2006 végén praxisából kijelentette, majd 2007. március 25-én, arra hivatkozással, hogy a felperes a faluban működő másik háziorvos kijelölését nem fogadta el, háziorvosi ellátását továbbra is vállalta.

A praxisból való kijelentése miatt a felperes az egészségbiztosítási felügyelet eljárását kezdeményezte, és 2007. április 20-án ...re, majd december 3-án ...ra jelentkezett be háziorvoshoz.

A kérelmet elutasító egészségbiztosítási felügyeleti határozattal szemben bírósági felülvizsgálat iránt indított perben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság elutasító

ítéletét hatályon kívül helyezte, és az alperes egészségbiztosítási felügyeletet új eljárás lefolytatására kötelezte.

A felperes 67%-os munkaképesség csökkenését természetes kórokú megbetegedései, elsősorban magas vérnyomás, cukorbetegség, kevert szorongásos depressziós zavar, osteopenia miatt az OOSZI orvosi bizottsága már 1979-ben megállapította. Utoljára az ORSZSZI véleményezte 2009. október 30-án 40%-os mértékű szervezeti egészségkárosodását hypertonia, nyaki porckorong rendellenesség, lipoprotein anyagcsere rendellenesség és nem meghatározott neurotikus zavar diagnózisával, azzal, hogy felülvizsgálata nem szükséges.

Végleges keresetében a felperes az I-III. rendű alperesek egyetemleges marasztalásával 10.000.000 forint nem vagyoni kártérítés, 4.150.000 forint elmaradt munkabér címén járó vagyoni kártérítés, 500.000 forint közlekedési többletköltség, 1.406.000 forint lakbér, 1.245.000 ápolási költség és ugyanekkor összegű háztartási kisegítő címén előterjesztett költség, 747.000 forint élelemfeljavítás kamatokkal történő megfizetését kérte. 2011. március 1-jétől havi 126.000 forint járadékigényt terjesztett elő, amely 37.000 forint lakásbérleti díjból és utazási többletköltségből, 50.000 forint munkabér kiesésből, 15.000 forint háztartási kisegítő és ugyanilyen összegű ápolási díjból, továbbá 9.000 forint élelemfeljavítási költségből tevődött össze.

Keresetében arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperesnél 2004. április 24-én keletkezett, a drog abusus kérdőjeles diagnózisát rögzítő vizsgálati lelet miatt ezt követően az alperesektől nem kapta meg az egészségi állapota alapján egyébként indokolt kezeléseket. Az I. rendű alperes orvosa, ... kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az I. rendű alperesnél nem látják őt szívesen, kezeltesse magát máshol, így 2004. és 2008. között nem részesült keringésjavító kezelésben, a III. rendű alperes daganatos elváltozást igazoló leleteire tekintettel elmulasztotta a szükséges vizsgálatokat, nem rendelt el szakorvosi vizsgálatot, így a felperes nem kapta meg a megfelelő ellátást.

Az I. rendű alperes arra hivatkozással kérte a kereset elutasítását, hogy a sérelmezett leleten szereplő drog abusus kifejezés orvosi értelemben nem sértő és nem megalázó, azzal összefüggésben a felperesnek kára nem keletkezett. Az I. rendű alperes jogellenes magatartást nem tanúsított.

A III. rendű alperes és a Polgármesteri Hivatallal szerződéses kapcsolatban álló egészségügyi szolgáltató cége, a II. rendű alperes, ugyancsak elutasítani kérték a keresetet, vitatták a károkozást, a kár összecsúszását és azt, hogy jogellenesen jártak el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, a felperest kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek, valamint a II-III. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 875.000-875.000 forint perköltséget, rendelkezése szerint az 1.145.000 forint perköltséget az állam viseli. A

felperes perbeli képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd díját bruttó 15.000 forintban állapította meg és megkeresni rendelte a gazdasági hivatalt, hogy az ítélet jogerőre emelkedése után a pártfogó ügyvédi díjat a pártfogó ügyvéd részére utalja ki.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette: elsődlegesen vizsgálandó kérdés az alperesek felelősségének megállapítása szempontjából az volt, hogy az I. rendű alperes által készített leleten szereplő drog abusus kifejezés sérti-e a felperes személyiségi jogait és ezzel kapcsolatban keletkezett-e kára a felperesnek. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, ezen belül ... háziorvos tanúvallomása, valamint a szakvélemény alapján azt állapította meg, hogy a drog abusus kérdőjeles felvetése a felperes személyiségi jogait nem sértette. Az I. rendű alperes részéről eljár ... vizsgálatát is a szakmai szabályok szerintinek értékelte, amelyet alátámasztott a szakvélemény azon megállapítása, hogy a felperes esetében a 2004-től 2008-ig tartó időszakban az agyi keringésjavító kezelés nem volt indokolt. Ugyancsak a szakvélemény szerint nem volt megállapítható olyan időszak, amikor a felperes egyáltalán nem részesült orvosi kezelésben, a 2004-es évet követően is rendszeresen, nagy gyakorisággal került kapcsolatba az egészségügyi szolgáltató rendszerrel. Mindezek alapján egyik alperes részéről sem volt megállapítható felelősséget megalapozó mulasztás, a III. rendű alperes eljárása sem volt jogsértő, a felperes által sérelmezett 2005. szeptember 29-i eseményekkel kapcsolatban sem. Utalt arra: a III. rendű alperes praxisából való kijelentéssel kapcsolatban közigazgatási eljárás folyik, annak feladata megállapítani, jogszerűen jelentette-e ki praxisából a felperest a III. rendű alperes.

A rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság leszögezte: a felperes az orvostudomány jelenlegi állásának megfelelő gyógykezelésben részesült, az alperesek nem okoztak kárt. Utalt arra: az igazságügyi szakértő határozottabb véleményadásához a pszichiátriai gondozók iratainak áttanulmányozása is szükséges, az iratok beszerzéséhez azonban a felperes nem járult hozzá. Az elsőfokú bíróság a felperes keringésjavító kezelése szükségességével kapcsolatos bizonyítási indítványát azzal utasította el, hogy az erre vonatkozó szakértői álláspont egyértelmű és világos volt, a szakértő ... szakmai álláspontjával értett egyet.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, annak megváltoztatását és az alperesek kártérítő felelősségének közbenső ítélettel történő megállapítását kérve a felperes élt fellebbezéssel. A felelősség megállapítását a „drog abusus” bejegyzés miatt megromlott háziorvosi viszony következtében a háziorvosi kezelések, beutalások hiányosságával, majd a kezelés elmaradásával, a szükséges keringésjavító, értágító kezelések 2004. és 2008. közötti el nem végzésével okozati összefüggésben felmerült károkért kérte, tekintettel arra, hogy a bizonyítás a kártérítés összecszerűségére nem terjedt ki. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte, azzal, hogy az elsőfokú bíróság a hiányosságok kiegészítése és állításainak indokolása tekintetében a szakértői vélemény kiegészítését rendelje el. Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezéseit megváltoztatva kérte az alperest a pertárgy érték 5%-

ának megfelelő elsőfokú és ennek 50%-ában meghatározott másodfokú perköltség megfizetésében marasztalni. A fellebbezés indokolása szerint az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás több ponton nem helytálló, megalapozatlan. Érvelése szerint nem áll rendelkezésre olyan okirat, melyből az elsőfokú ítéletben szereplő pszichés kórképek megállapíthatók, az alperesi zárójelentésekben kizárólag kevert, szorongásos és depressziós zavar szerepel, ennél súlyosabb kórképek megállapítására többszöri pszichiátriai vizsgálat alapján sem került sor. A felperesnek 2001-ben a felperesnek nemcsak végtaggyengesége, hanem agyi infarktusa is volt, melynek alapján a keringésjavító infúziók rendszeres alkalmazását rendelték el, az ezt alátámasztó iratok a peres iratok között megtalálhatók, a krónikus vascularis encephalopathia diagnózis gyakorlatilag minden orvosi iratban szerepel. A 2004 áprilisi kórházi kezeléssel kapcsolatban az I. rendű alperes orvosai arról faggatták a felperest, hogy „mivel lőtte be magát”, a felperes azonban előadta, hogy a Rivotril nevű gyógyszert sem szedte. Nem tartalmazza az ítélet tényállása ...nak azt a kijelentését, hogy a felperes kezeltesse magát máshol, mert őt az I. rendű alperesnél nem látják szívesen, és a keringésjavító infúziós kezelést sem kapta meg, csupán 2008 márciusától kezdve. A nyaki porckorongsérvt tekintetében is késedelmesen került sor kezelésre és a műtét elvégzésére is, a sérvet a 2007. szeptember 30-i MR vizsgálat már kimutatta. Nem valós megállapítás, hogy a felperes nem fogadta el a faluban praktizáló másik háziorvost, ezzel szemben a háziorvos tagadta meg a felperes felvételét. Nem fog helyt az a megállapítás sem, miszerint ... a drog abusus kifejezés jelentését elmagyarázta volna, a szakvélemény erre vonatkozó megállapítása feltételezés. A felperes panaszait a korábbi eszméletvesztés tükrében kellett volna értékelni, mivel a felperes már kórházi kezelése idején is elveszítette az eszméletét. A gyógyszer mellékhatásra az I. rendű alperesnek azért sem kellett gondolnia, mert a felperes Rivotril nem szedett, amennyiben mégis kapott ilyen gyógyszert a kórházi kezelése idején, az az I. rendű alperesnek róható fel. Amennyiben a drog abusus kifejezés valóban gyógyszerre vonatkozott, az adott gyógyszer nevét fel kellett volna tüntetni a zárójelentésen. A drog abusus kifejezés sértette a felperes jóhírnevét, emberi méltóságát, ettől az időponttól kezdve panaszait sem a III. rendű alperes, sem az I. rendű alperes orvosai nem vették komolyan, a keringésjavító kezelést sem végezték el, orvosi ellátása minden tekintetben késedelmet szenvedett, azaz a személyiségi jogsértés kapcsán kára is keletkezett. A szakvélemény hiányos volt, nem adott választ arra, miért nem volt indokolt a keringésjavító kezelés, holott annak elvégzését korábban félévente indokoltnak tartották. E vonatkozásban a szakvélemény csak akkor felelne meg a követelményeknek, ha részletezte volna, a felperes milyen betegségeken szenvedett és arra milyen kezelések voltak indokoltak. Hangsúlyozta: az agyi érbetegség a felperes valamennyi orvosi iratában szerepel és ez agyi keringésjavító kezelést indokol.

A szakvélemény mindezek alapján hiányos és a becsatolt orvosi dokumentációval ellentétes volt, a kiegészítésre vonatkozó felperesi indítványt azonban az elsőfokú bíróság elutasította. A pszichiátriai iratok nem képezték az eljárás tárgyát, így az a körülmény, hogy a felperes ezen iratok beszerzéséhez nem járult hozzá, nem róható a terhére.

Érvelésük szerint az elsőfokú bíróság eljárása sérti a Pp. rendelkezéseit, mivel a bíróság a bizonyítékokat nem összességükben bírálta el, figyelmen kívül hagyta az orvosi iratokban szereplő megállapítások egy részét. Álláspontja szerint az orvosi iratokból megállapítható, hogy az elmulasztott kezelések szükségesek voltak, így a személyiségi jogsérelem és az azzal kapcsolatban bekövetkezett kár tekintetében megalapozott ítélet hozható. Amennyiben ezt az álláspontot a Fővárosi Ítéltábla nem fogadja el, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. Mindkét fellebbezési kérelméhez kapcsolódóan kérte a felperesnek járó perköltség viselésére és mértékére vonatkozó döntés megváltoztatását. Csatolta a ...i rendelőintézetnél keletkezett orvosi iratok másolatát, előadva, hogy azokból megállapítható, a felperes nem kapott beutalót vizsgálatokra, azaz a háziorvos részéről nem részesült ellátásban. Az iratok a felperes gerincpanaszait is alátámasztják. Csatolta az OEP tájékoztatását is, melyből álláspontja szerint megállapítható, hogy 2006. december 16. és 2007. április 24. között a felperesnek háziorvosa nem volt, így ellátatlan maradt.

Az I-III. rendű alperesek ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az I. rendű alperes hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban helyesen értékelte a felperes vizsgálati leletén feltüntetett drog abusus kifejezést, mely az alkalmazott gyógyszerek lehetséges károsító, illetve mellékhatására utalt és nem kábítószerfüggőségre, ezt az álláspontot az igazságügyi orvosszakértő véleménye is alátámasztotta. Ugyancsak határozott volt a szakértő álláspontja arról, hogy az agyi keringésjavító kezelés 2004. és 2008. között nem volt indokolt, a kezelések elmaradása nem rontotta a felperes egészségi állapotát, azokra nem volt szüksége, a szükséges kezeléseket ebben az időszakban is megkapta. Megalapozottan következtetett az elsőfokú bíróság arra is, hogy ... a felperes neurológiai vizsgálata során etikai vétségét sem követett el és a felperes személyiségi jogát sem sértette.

A II-III. rendű alperesek maguk is arra hivatkoztak: a szakvélemény szerint a felperes a megfelelő kezelést megkapta. Utaltak arra: a felperes olyan személyek magatartását sérelmezi, akik nem állnak perben, tevékenységük nem tartozik a II-III. rendű alpereshez. A pszichiátriai kezelésére vonatkozó zárójelentéseit pedig a felperes maga mutatta be a bíróságnak.

A felperes fellebbezése a következők miatt alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a Fővárosi Ítéltábla az annak alapján, a helytállóan felhívott jogszabályok okszerű alkalmazásával meghozott érdemi döntésével is egyetértett.

Elsődlegesen az ítéleti tényállásban rögzítettekkel kapcsolatban mutat rá a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a tényállásnak a kereseti kérelemhez képest jogilag releváns,

az eljárás adatai alapján bizonyítottnak tekintett tényeket kell tartalmaznia. Az elsőfokú bíróság ítélete ennek a követelménynek megfelel. Az elsőfokú bíróság részletes indokát adta annak, mely tényeket fogadott el bizonyítottnak és melyek tekintetében nem tartotta sikeresnek a felperesi bizonyítást. A felperes által külön is sérelmezett pszichiátriai betegségekkel kapcsolatos ítéleti megállapítások az eljárás adatainak megfelelnek. A felperes a 2007. december 3-i tárgyaláson maga mutatta fel a 2004. július 23-i zárójelentését, melyből az eljáró bíró a felperes korábbi pszichiátriai kezelését, személyiség- és szomatizációs zavarát rögzítette. Ezenkívül a felperes által 29. sorszám alatt csatolt iratok között található „lekérdezés” megnevezésű kimutatás az 1995. és 2004. közötti időszakban több esetben tartalmaz pszichiátriai kezeléseket, különböző diagnózisokkal. A felperes pszichés státuszára vonatkozó tényállásbeli megállapításnak a per eldöntése szempontjából azért van jelentősége, mert a felperes szerteágazó egészségügyi problémáira figyelemmel a szakértő is úgy nyilatkozott, hogy határozott véleményt csak a teljes kórtörténeti dokumentáció ismeretében lehet adni, ezen belül is nélkülözhetetlennek tartotta a felperes lelki problémáit kezelő egészségügyi intézmények iratainak beszerzését. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete megfelelően, az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben tartalmazza a felperes pszichés státuszára vonatkozó megállapításokat. Az I. rendű alperesi kórházból való „kitiltás” tényét ugyanakkor - az ítélet indokolásából kitűnően - azért nem tartalmazza az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, mert azt az elsőfokú bíróság a per adatai alapján - helytállóan - nem találta bizonyítottnak.

A továbbiakban a kereset érdemét illetően a következőket emeli ki a Fővárosi Ítéltábla: a felperes keresetében az őt ért sérelmeket a személyiségi jogait sértőnek tekintette „drog abusus” kérdőjeles diagnózisára vezette vissza, innen eredeztette az I-III. rendű alperesek irányában megnyilvánuló, megváltozott bánásmódját, szükséges kezeléseinek, szakorvosi vizsgálatainak következményes elmaradását.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértéssel kapcsolatos álláspontját is helytállóan, a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével alakította ki: a rendelkezésre álló adatok - elsősorban a sérelmezett bejegyzést tartalmazó lelet - ugyanis kizárják annak a felperes állítása szerinti értelmezését. Az I. rendű alperesnél kiállított vizsgálati lelet, annak egészét tekintve ugyanis, az orvoslásban járatlan személy számára sem veti fel a kábítószerfogyasztás gyanúját. A leletező szakorvos véleménye megadja a kérdőjeles felvetés magyarázatát: a felperes rosszullétének hátterében „psychés és anxiolithikum adagolás miatt fellépett hypotónia állhatott”, azaz a rosszullét okaként nem megfelelő gyógyszerfogyasztási szokásait véleményezte. Az általa javasolt további vizsgálatok - CT, MR - ugyancsak nem a kábítószer fogyasztással kapcsolatos kivizsgálás részét képezik,

arra utalnak, hogy a felperes panaszait az I. rendű alperes szakszerűen, a kellő gondossággal kivizsgálta. A sérelmezett lelet előzőek szerinti értelmezését a szakvélemény is alátámasztotta. A kérdőjelesen megfogalmazott vélemény jelentése tehát magából a vizsgálati leletből levezethető. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által kifogásolt bejegyzés a felperest sértő tartalommal nem bírt.

Nem áll rendelkezésre arra vonatkozó adat sem, hogy a bejegyzést az I-III. rendű alperesek a felperes által előadott módon értelmezték, és emiatt a felperest rá nézve hátrányos bánásmódban részesítették, neki kárt okoztak.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 77. § (3) bekezdése értelmében minden beteget - az ellátás igénybevételének jogcímére tekintet nélkül - az ellátásában részt vevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetve irányelvek betartásával kell ellátni.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A felperes kárát abban jelölte meg, hogy a sérelmes diagnózis miatt ellátatlanul maradt, nem kapta meg az állapota által indokolt kezeléseket. Ehhez kapcsolódóan a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki: a felperes háziorvosi praxisban 4 hónapon keresztül nem volt nyilvántartva, azonban ebből az időszakból is vannak szakorvosi vizsgálati leletei, és nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, mely szerint ellátása - bármely tünetéhez kapcsolódóan - késedelmet szenvedett és ebből fakadó kára keletkezett. A keringésjavító kezelés indokolatlanságát a per tárgyát képező időszak tekintetében a szakértő határozottan kimondta, megállapítva azt is, hogy a felperes az állapotának megfelelő kezeléseket ezen időszakban is megkapta. A szükséges ellátás mibenlétét a szakértő valóban nem részletezte, ám a felperest a perfúziós kezelés szükségességének véleményezése céljából vizsgáló ... a vizsgálatról kiadott leleten rögzítette - és azt tanúvallomásában is megerősítette -, hogy a felperes ingadozó vérnyomása kontraindikálta ezt a típusú kezelést, ugyanakkor további ideggondozói követését indokoltnak tartotta. Utal arra a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes által hivatkozott agyi vaszkuláris megbetegedéssel kapcsolatos diagnózis sem a 2007. sem a 2009. évi ORSZSZI szakvéleményekben nem szerepel, a 2008. július 22-én készült neurológiai ambuláns lap szerint a felperes panaszainak hátterében nem agyi keringészavar áll. A felperes által fellebbezéséhez csatolt, a Bajcsy-Zsilinszky Kórház és Rendelőintézet által kiadott zárójelentés a 2001. évi stroke hátterében csak feltételesen rögzíti a vascularis encephalopathia diagnózisát - a 2001. évi történéssel kapcsolatos orvosi iratokat a felperes a peres eljárásban nem csatolta -, és nem tesz javaslatot a perfúziós kezelésre sem.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokaira utalással - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a fellebbezési eljárásban a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az I-III. rendű alperesek jogi képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint a végzett munkával arányosan, a 4/A. § értelmében az áfára is figyelemmel meghatározott ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget. A felperes képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd díját a Fővárosi Ítéletábrla a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés a) pontja, valamint az 5. § (2) bekezdése alapján állapította meg és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében - a felperes költségmentességére figyelemmel - rendelkezett úgy, hogy az Itv. 46. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő fellebbezési eljárási illetéket és az előzőek szerint megállapított pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

Budapest, 2011. július 6.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró